

saa kan vi jo begynde med at undersøge, om det, Lønnen i Øjeblikket andrager, muligvis er for meget, eller om det er givet, at det ikke er for meget. Jeg vil da deroverfor minde om, hvad jeg sagde i min første Tale, at i Januar Kvartal 1925 var Arbejdslønnen for Mænd indenfor Industrien 108 Guldøre i Timen, nu er den ca. 140 Ø. i Timen. Kunde det ærede Medlem ikke tænke sig, at den reelle Lønstigning paa 32 Ø. i Timen dog kunde have nogen Indflydelse paa Beskæftigelsen? Det er jo dog en saa kolossal Stigning, at man vel aldrig nogen Sinde har set en lignende Stigning paa een Gang. Jeg siger blot — og det ønsker jeg ogsaa at sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der heller ikke synes at tillægge den Side af Produktionsomkostningerne nogen særlig Vægt: Prøv at gaa ud i Landet — ja jeg tænker mig, man ogsaa kan se det i Byerne — og se, hvorledes Folk undlader at sætte deres Boliger i Stand og reparere dem, ligeledes deres Maskiner og Redskaber, hvorledes de f. Eks. undlader at lade deres Heste sko: Og hvorfor indskrænker de sig paa alle Omraader med Hensyn til Vedligeholdelse, med Hensyn til at benytte Haandværkere? Ja, hvorfor tror man, de gør det? Simpelt hen, fordi det er for dyrt, fordi de ikke har Raad til det, nu Pengene er gaaet op i Værdi, og man derfor har færre af dem. Det er i og for sig ikke af Kapitalmangel, men det er simpelt hen, fordi deres Indkomster, saaledes som disse nu er gaaet ned, ikke tillader dem det, takket være de Tariffer, der er gældende mange Steder, ogsaa ude paa Landet.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde, at det var Købeevnen, der var gaaet ned. Ja, det kan man godt sige, det er Købeevnen, der er kommet i et Misforhold til de Priser, man forlanger, og hvis det ærede Medlem havde et Middel til at hæve Købeevnen, ja, saa var det en Vej ud af Krisen; hvis han ved et Middel til en almindelig Hævning af Købeevnen for den store Del af Befolkningen, saa er det muligt, at det kunde være Vejen, men hvis han ikke ved det, er der ingen anden Vej end at sætte Priserne ned, saaledes at de igen kommer i et nogenlunde rimeligt Forhold til hinanden.

Og jeg forstaar heller ikke rigtig denne Tale om, at Arbejdspriserne ingen Rolle spiller, naar jeg erindrer det Forslag, som netop fra socialdemokratisk Side blev fremsat her i Rigsdagen den 14. Oktober 1926, og hvori Køernen var et Tilskud til Industrien. Det var et Forslag, som det davæ-

rende Ministerium ansaa for saa fundamentalt, at det ikke kunde tænke sig at undvære det, saa kunde det ikke regere længere. Og hvad gik dette Forslag da ud paa? Det gik saamænd simpelt hen ud paa at yde 2 Kr. i Tilskud pr. Arbejder for at faa flere beskæftiget, en Bevilling paa 15 Mill. Kr. for at fremskaffe 7½ Million Arbejdsdage; som jeg nævnte før, vilde det have betydet, at man i 6 Maaneder kunde have sat 50 000 Mand i Arbejde. Men hvis nu Arbejdslønnen ingen Rolle spillede, hvis det slet ikke havde nogen som helst Indflydelse, om Arbejdslønnen var stor eller lille, saa var det jo fuldkommen Vanvid at bevilge disse 15 Mill. Kr. Nej, dette Forslag var en aaben Erkendelse af, at naar man blot kunde faa Arbejderne noget billigere, var der Mulighed for at beskæftige dem i Industrien.

Det ærede Medlem Hr. Stauning var øjensynlig ikke ret glad ved det Forslag, som han som Regeringschef havde fremsat, og som han var faldet paa; han ønskede ikke at omtale det, og derfor sagde han, at de havde stillet et Forslag senere, og han var saa elskværdig at oplyse mig om, hvad Nummer det havde — det vidste jeg for Resten i Forvejen, jeg havde ogsaa læst det —, og det var af et helt andet Indhold, der var der slet ikke Tale om Arbejdslønnen. Jeg vil gerne, for at der ingen Misforstaaelse skal være, have Lov til at oplæse den Paragraf, der handler om dette; der nævnes ikke de 2 Kr., men Hensigten er aabenbart den samme. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg fremkomme med et kort Citat; det er § 6 i det Lovforslag, som er fremlagt her i Rigsdagen af det socialdemokratiske Parti med det ærede Medlem Hr. Stauning som Ordfører. Der staar i dette Lovforslags § 6: „Efter Forhandling med det i § 8 nævnte Erhvervsudvalg kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart yde Tilskud til Opretholdelse eller Udvidelse af Beskæftigelsen i Erhverv eller Fag, der som Følge af udenlandsk Konkurrence eller andre ekstraordinære Forhold er ramt af en omfattende Arbejdsløshed. Tilskud kan ydes til vedkommende Erhverv, Fag, Branche eller Erhvervsvirksomhed, naar det skønnes, at der derved opnaas Udsigt til en til Tilskuddet svarende Forøgelse af Beskæftigelsen, der ellers ikke vilde naas.“ Det vil altsaa ses, at disse Bevillinger foreslaas givet for at opnaa en „Forøgelse af Beskæftigelsen, der ellers ikke vilde naas“. Hvad vil det sige: at forøge Beskæftigelsen? Det vil sige at antage nye Arbejdere, som